

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies primus et secundus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

Caput I. Bernardo, tertia vice Conchas profecto, tertium de miraculis S.
Fidis librum conscribendi occasionem præbet prodigium, quo S. Fides
gladio percussus mirabiliter sanavit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73889](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73889)

AUCTORE
BERNARDO.

LIBER III.

CAPUT I.

Bernardo, tertia vice Conchas profecto, tertium de miraculis S. Fidis librum conscribendi occasionem præbet prodigium, quo S. Fides gladio percussum mirabiliter sanavit.

B
CAP. XV.
Anno Christi
1020 Bernardus, tertium
Conchas profectus,

a
b

CAP. XVI.
tertium de
miraculis S.
Fidis librum
conscribere
aggreditur
occasione miraculi,

c

C

quo quidam
miles horrendo
de vulneratus

d

e

f

Anno igitur ab Incarnatione Domini millesimo vigesimo a, Indictione tertia, tam S. Fidis amore motus, quam Witberti b illuminati gratia revisendi, tertio ad Conchas repedavi; quem superstitem nem reperiens, admodum ægre tuli, licet ipsum, ut confido, pax bona in terra viventium habeat, quem hic Dominus tanto miraculo glorificaverat; nec de salute ejus desperant, qui in hora exitus et confessionem illius integram, obitumque facilem viderunt; nec tamen subitaneum, quia præsensisse horam ipsum aiunt, quamvis nulla dolorum angustia prænuntiante.

64 Post hæc autem, rite completa solemnium orationum celebritate, volentem protinus redire ceperunt instanter interpellare, atque obtestari, uti tertium S. Fidis miraculorum adderem libellum. Ego vero summa vi facturum abnegare; neque enim esse necesse; cum prioribus non modo potiora, sed nec similia nequeant inveniri; at illi instare, facto peropus esse, neque me in eo causam captare posse, quod nesciant tale aliquid cui nihil præferendum in divinis operibus ipse iudicem; quod mihi ardenti sollicitoque animo percontanti, venisse dudum ad S. Fidem, aiunt, quemdam Petrum ex Arvernâ e clericum, genere clarissimum, dignitatibus præpotentem; cui cum novellum primæ editionis nostræ codicellum exhibuissent, auctoremque nomine designassent, nimium conquestum esse, vel defuisse adventui meo, vel me per fines suos non divertisse, cui quoddam narraret insigne et inter præcipua ponendum, perhibent.

65 Dicebat enim, militem se habere, Raymundum nomine d, virorum quinquaginta potentem, de vico Valeriis e pluraliter nominato, qui aliquando in dirimendo tumultu fulminei gladii, ex adverso librati, ictum adeo validum exceperat, ut nasus divisus per malarum medium, mandibularum quoque una in duo desecta, alteraque ad medium fere truncata, linguæ etiam radicali gutturi disjunctum, hiatum sub palpebris patefecissent in tantum immanem, ut divisæ faciei ossa horreret pendula; quem fideles et amici domum referentes trium fere mensium spatio observant semivivum, cujus vita insanabili vulnere saucia, amicis plus tædio erat, quam gaudium, cum nec buccæ usus ad capiendum cibum esset utilis, sed per hiatum, quem diximus, defruta f dumtaxat distillarentur pingua. Ita miser, odibilis vitæ mora diu protractus,

D
cœpit jam intra se cogitare, ut ad S. Fidem se deportari crastino luce, nutu, quo posset, innueret, non tamen eo voto, ut de salute corporea, quæ irreparabilis videbatur, ultra cogitaret; sed ut animæ, vel inter vias, vel ad S. Fidem obeuntis superna miseratio succurreret.

66 Ita fixa sententia, cum nocte secuta inter angustias mœroris et tristitiæ gravius obdormiret, et * ecce, S. Fides apparere visa est, forma puellari et eleganti, adeo venusta, adeo decora, ut nihil illi in humanis formis posset comparari; quæ ubi proprii nominis notitiam roganti intimaverat, illico eadem, sese a Deo venisse, adjecit, ut volentis, nec valentis ad S. Fidem tendere, succurrat votis. Et post hæc dilucide et aperte pro eo data oratione, PATER NOSTER adjecit in fine, finitoque capitulo, putrefacto ori sagax Medica digitos ingerere, sicut dentes singulos jam exhalante tabo labefactos infigere ac reformare visa est, deinde palma subjecta mentum erigens illam hiulcam rimam rejunxit, ac præmortuum penduli vultus ossam mirifice spiritu divinæ vivificationis animat. Et ita salutari restitutum imperat, ut S. Salvatori grates agat, ad Conchas properare.

67 Cumque aurora diei ortum præsignaret, expectatus ora manibus contracta reperit redintegrata. Cujus miraculi certitudinem ut plangiore argumento addiceret, tentat, an possit usum exercere loquendi; primitus excelso clamore vocat famulos, et quia longe famis passus inediam fuerat, voce improba poscit cibum. Illi evigilantes, et vesanum aliquem, qui tam mane cibum roget, existimant, et super sono herilis vocis hærent stupefacti; qua tamen vox illa resonat, cursum intendentes, accensis luminariis, præter spem inveniunt hominem salvum et incolorem. Quibus mirantibus et hesternum propositum et divinæ visitationis narrat somnium. Refocillatus ergo recreatusque edulio pergit ad S. Fidem, reditque festinus, ignarus idem, ut laicus et indoctus, narrandum esse monachis tam grande miraculum; sed postquam dominus Petrus hæc eadem narraverat, remissus ab ipso non modo sola, sed pluribus post vicibus repedavit. Testantur, qui sæpius ipsum viderunt, in modum tenuissimi filii vestigia ferri rubra videri.

ANNOTATA.

a De anno, quo Bernardus tertium Conchas adiit actum etiam est in Commentario num. 90.

Porro tum hoc, tum sequens capitulum ab editione Labbeana abest.

b De Witberto actum est lib. 1, cap. 4, et cap. 4, lib. 2, num. 53.

c De Arvernâ vide dicta superius pag. 306 litt. bb. Porro is Petrus mihi alias ignotus est.

d De Raymundo illo nihil alibi inveni.

e De vico Valeriis tacet Hadrianus Valesius in Notitia Galliarum, aliique geographi, quos consului.

f Defruta sunt vina cocta usque ad consumptionem mediæ partis, a deferendo sic dicta. Ita Columella lib. xii, cap. 21 apud Robertum Stephanum: Mustum quam dulcissimum decoquitur ad tertias; et decoctum, sicut supra dixi, Defrutum vocatur. Virgilius & Georgic. versu 269 Pingua defruta memorat.

a S. Fide, ei
apparente, subito sanatus
fuit,
* et redundat

E
non sine suo
suorumque
famulorum
stupore.

F

CAPUT